

Stephen Edwin King Puls

Stephen Edwin King (dosud žijící autor) se narodil roku 1947 v Portlandu, USA. Vystudoval univerzitu v Oronu. Nemohl najít práci učitele, a tak začal psát povídky. Nakonec práci přece jen dostal a napsal svůj první román - Carrie, který ho vynesl na výsluní literární slávy. Nyní je nazýván jako mistr hororu. Napsal nespočet knih. Jmenuji třeba Nespavost, Cyklus vlkodlaka, Dračí oči, To, Talisman, Smrtící zóna, Hodina děsu a mnoho dalších.

Lidstvo je zdecimováno během pár dní od jevu zvaného Puls. Ten se šíří přes mobilní sítě, kde každý příjemce signálu ztratí v sobě poslední kousky lidství a změní se ve vraždící zombí. Celým dějem knihy provádí hlavní hrdina příběhu, mladý výtvarník Clayton Riddell, který v Bostonu právě uzavřel svoji smlouvu života s komiksovým vydavatelstvím. Jeho štěstí ale trvalo jen krátce, než ve frontě na zmrzlinu před ním stojící dívka po zvednutí mobilního telefonu vlastními zuby roztrhala krk ženě před ní, než ho napadl muž s kuchyňským nožem, než auta se stala zbraní na čtyřech kolech, z nebe nad Bostonem začala padat letadla a policisté pro zachování lidskosti začali vystřelovat mozky všem, kteří nevypadali normálně. Tak totiž fungoval Puls, udělal z volajících pouhá zombie. Clay má co dělat, aby překonal prvotní nápor paniky a strachu, a když se mu to podaří, uchyluje se spolu s několika dalšími šťastlivci, kteří v rozhodující moment nebyli „na mobilu“, do relativního bezpečí. Zde potom vymyslí jakýsi plán, jak přežít v pro ně zcela nové a nečekané situaci, a vyrazí na cestu, na níž pomalu přichází na to, co se stalo. Vyráží po nocích (ve dnech ožívají nakažení) na sever, za svou rodinou se stálou obavou, zda to přežili. Cestou potkají několik normálních jedinců. Pokusí se s nimi zbavit telefonních zombii tak, že e spánku do nich najedou s cisternou plnou benzínu a zapálí jí. Po tomto incidentu jsou přímo navštíveni Otrhancem (něco jako hlavní vedoucí zombíků), který s nima mluví skrz telepatické schopnosti. Ten je nechá žít a pošle je do zóny kde není telefonní signál. Jdou tedy tím směrem. Po dlouhé cestě jich několik umře a když se dostanou na místo, tak přes veškeré nebezpečí vezmou autobus naplněný dynamitem, vjedou s ním doprostřed davu zombií a nechají ho vybuchnout. Clay najde svého syna, který byl ale částečně zasažen Pulsem a stará se o něho. Kniha končí otevřeným dějem.

Ukázka z díla :

Clay otevřel dveře šatníku dokořán a klekl si před skládací lůžko. Johnny se trochu zavrtěl, když mu na tvář dopadlo světlo, ale pak se zase uklidnil. Clay se moc nemodlil a události posledních několika týdnů nijak jeho víru v Boha neposílily, ale přece jen našel svého syna, to bylo důležité, a tak vyslal modlitbu k tomu, kdo třeba naslouchal. Byla krátká a věčná: Svaty Antoníčku,

ať najdu, co jsem ztratil a veď mě za ručičku.

Otevřel mobil a stiskl vypínač. Potichu pípl. Okénko se jantarově rozsvítilo. Tři čárky. Na chvílku zaváhal, ale když měl vytočit číslo, jenom jedno bylo sázka na jistotu: číslo, kam volal Otrhanec a jeho přátelé.

Když vyťukal tři číslice, natáhl ruku a zatřásl Johnnymu ramenem. Chlapec se nemohl probudit. Zasténal a snažil se odtáhnout. Pak se pokusil obrátit. Clay mu nic takového nedovolil.

„Johnny! Johnny-Gee! Probud’ se!“ zatřásl jím pořádně a třásl dál, až chlapec nakonec otevřel prázdné oči a podíval se na něj sice ostražitě, ale bez lidské zvědavosti. Takovým pohledem se na vás podívá pes, se kterým se špatně zachází, a Clayovi usedalo srdce pokaždé, když ho viděl.

Poslední možnost, pomyslel si. Opravdu to chceš udělat? Šance není ani jedna ku desíti.

Ale jaká byla šance, že vůbec Johnnyho najde? Ze Johnny opustí hejno v Kashwakamaku ještě před výbuchem? Jedna ku tisíci? Ku deseti tisícům? Chce žít s tím ostražitým, ale netečným pohledem, i když bude Johnnymu třináct, pak patnáct, potom jedenadvacet? Kdy jeho syn bude spát ve skříni a kadit na dvorku? Aspoň jsme něco udělali, prohlásila Alice Maxwelllová.

Podíval se na displej nad klávesnicí. Číslo tísňového volání 911 se zřetelně černalo na pozadí jako vynesení rozsudek.

Johnnymu klesala víčka. Clay jím znovu pořádně zatřásl, aby opět neusnul. Udělal to levou rukou. Palcem pravačky zmáčkl na telefonu knoflík CALL. Měl čas napočítat jedenadvacet a dvaadvacet, než se nápis VOLÁM na malém osvětleném displeji změnil na SPOJENO. Když se to stalo, Clayton Riddell si další rozmýšlení nedovolil.

„Hej, Johnny-Gee,“ zavolal potichu, „fo-fo-ty-ty.“ A přitiskl mobil synovi k uchu.

Literatura a zdroje : kniha Puls

<http://www.mujsweb.cz/www/saturn/>